ARUBAVANDAAG

Kan de overwinning van Trump…*Ons ook treffen…?*

Een groot deel van de wereld toonde zich verrast door de verkiezingsoverwinning van Donald Trump in de verenigde Staten. Toen de eerste verbazing was weggeëbd begon meteen het debat over het effect dat zijn beleid zou hebben op de richting van de wereldpolitiek in de eerstkomende jaren. Dit mede gebaseerd op zijn stellingname en daden tijdens zijn eerste periode als president en de beloften die hij heeft gedaan tijdens deze verkiezingscampagne.

Gezien de discussies over de mogelijke impact van zijn beslissingen zou het goed zijn als we zelf ook op z'n minst nadenken over de mogelijke uitwerking hiervan bij ons. Dit in tweeërlei opzicht: als land Aruba en als onderdeel van het Koninkrijk. We beginnen bij dit laatste.

Het Koninkrijk heeft in verschillend opzicht een band met de Verenigde Staten. Allereerst door het lidmaatschap van de NAVO, samen met een groot deel van de Europese landen die ook tot de Europese Unie behoren. Op dit moment gaat de aandacht voor wat betreft de wereldvrede en de bedreiging hiervan, vooral uit naar de oorlog in Oekraïne, die op gevaarlijke wijze zou kunnen uitdijen in de richting van een omvangrijke oorlog die een aantal Europese landen direct zou kunnen treffen, hetgeen ook de betrokkenheid van de andere Europese landen die NAVO-lid zijn, zou betekenen. Dat zou ook inhouden dat alle gebieden die tot het Koninkrijk behoren bij de oorlog betrokken raken, ook de eilanden in het Caribisch gebied. Er zijn twee heel relevante feiten voor ons om in de gaten te houden; ten eerste de Amerikaanse verkenningsbases die gevestigd zijn op Curaçao en Aruba, binnen het NAVO-verband. Ten tweede, de nabijheid van een van de meest getrouwe volgelingen van het Putin-regime, namelijk de dictatoriale regering van Nicolas Maduro in Venezuela. We gaan hier niet verder in op mogelijke scenario's die zich in dit verband kunnen voordoen, maar we moeten anderzijds onze ogen niet sluiten voor deze realiteit.

In het algemeen heerst de angst dat Trump ervoor zal kiezen om de crisis in Oekraïne 'op te lossen' via een onderhandse overeenkomst met Putin, die negatief zou uitpakken voor Oekraïne, inclusief de stopzetting van Amerikaanse hulp als stok achter de deur. Dat is een mogelijkheid die als resultaat kan hebben dat de Europese landen versneld gaan werken aan hun militaire weerbaarheid en industriële productie ten behoeve van hun militair apparaat, nadat nu al duidelijk is geworden dat de Europese landen zelf hun broek moeten kunnen ophouden waar het hun veiligheid betreft, zeker ook omdat de Russische dreiging niet minder zal worden, integendeel. Het Koninkrijk zal ook de veiligheid in het gehele grondgebied in ogenschouw moeten nemen, inclusief de terugtrekking van de Verenigde Staten uit de NAVO. Dit laatste is momenteel een veel besproken thema, alhoewel het uittreden niet zo'n makkelijke operatie is dan men misschien denkt. Om te beginnen zal dat een langere periode vergen waarin het verdrag blijft gelden. Ook zal de militaire industrie in de VS, die grote belangen te verdedigen hebben bij die andere bondgenoten, waaronder de meest koopkrachtige landen van Europa en de wereld. De NAVO verlaten zou anderzijds een enorme 'boost' kunnen betekenen voor de militaire industrie in Europa die minder afhankelijk zou willen zijn de producten van de Amerikaanse industrie.

De situatie op de eilanden verschilt van die van de Europese gebieden omdat de eilanden deel uitmaken van de directe invloedssfeer van de Verenigde Staten. Zelfs bij een mogelijke uittreding als NAVO-lid, wat we overigens niet erg waarschijnlijk achten, blijft de waakzaamheid in de regio een grote prioriteit voor de VS, zeker met de aanwezigheid van het huidige Venezolaanse regime dat zijn terreurbeleid ten aanzien van de eigen bevolking zal voortzetten en daarmee een groot risico blijft voor de buurlanden. Gezien ook de bilaterale relaties tussen het Koninkrijk en de VS, onder andere via het Vriendschapsverdrag (1956), is het niet zo waarschijnlijk dat er grote veranderingen zullen komen in de bewaking en bescherming van de eilanden van het Koninkrijk in het Caribisch gebied.

Een ander aspect betreft het mogelijke beleid van Trump in de VS zelf, wat ons ook zou kunnen treffen. Bijvoorbeeld, zijn aankondiging van een drastische verhoging van importheffingen op alle producten uit het buitenland, hetgeen om te beginnen een behoorlijke inflatie zal veroorzaken in het land zelf. Omdat het grootste deel van onze import uit de VS komt zal dat ook bij ons een behoorlijke inflatie betekenen. Het antwoord van andere landen op een dergelijke Amerikaanse actie zal ongetwijfeld het met gelijke munt terugbetalen zijn, waardoor een tarievenoorlog zal worden uitgevochten waaruit niemand ongeschonden weg zal komen. Ook zal de prijsverhoging en het daaropvolgende koopkrachtverlies voor de Amerikaanse consument een recessie met zich meebrengen, zeker als dit gepaard gaat met de uitwijzing van miljoenen illegale en legale migranten, hetgeen voor een grote schaarste aan arbeidskrachten zal zorgen, wat de Amerikaanse economie behoorlijk zou kunnen verzwakken. Analyses verricht door onder andere Bloomberg geven een verlies aan BBP aan van zodanige omvang dat gesproken kan worden van een recessie, erger dan de Covid-crisis.

Dit zou voor ons een stagnatie kunnen betekenen in de belangrijke toeristenstroom uit dit land, die hand in hand gaat met de eerdergenoemde geïmporteerde inflatie uit datzelfde land. En dan te bedenken dat we al de magere jaren, met een afvlakking van de groei van onze economie, als vooruitzicht hadden…

Tenslotte zullen de grotere obstakels om als migrant het Amerikaanse grondgebied binnen te komen meer druk betekenen op de gebieden waar de migranten nog wel kunnen binnenkomen; wij zijn een van die gebieden. Samen met een verscherpte onderdrukking en vervolging van de eigen bevolking in Venezuela zal dit de problemen die wij mogen verwachten met Venezolaanse vluchtelinge/migranten alleen maar groter maken. Intussen heeft onze regering het gehele beleid ten aanzien van die vluchtelingen/migranten uitbesteed aan internationale instellingen en is men wellicht blind noch doof, maar in ieder geval wel stom door ten overstaan van de gemeenschap niets los te laten over het beleid dat gevoerd wordt ten aanzien van die vluchtelingen/migranten. Maar, daarvoor we zitten toch midden in de verkiezingscampagne…?

UNHCR bespreekt publicatie over vluchtelingensituatie

Regering oneens met UNHCR's definitie van vluchteling

Op dinsdag 5 november heeft premier Evelyn Wever-Croes vergaderd met de UNHCR, het VN-agentschap voor vluchtelingen. Tijdens de bijeenkomst heeft de heer José Egas, UNHCR-vertegenwoordiger, zijn geloofsbrieven aan de premier overhandigd om zo officieel in de regio van Aruba te opereren.

De Arubaanse regering heeft UNHCR geaccrediteerd om aanwezig te zijn en de regering bij te staan in de uitdagingen rondom vluchtelingenzaken. De heer Egas is gevestigd in Panama en coördineert van daaruit de werkzaamheden in de regio.

Het was een belangrijke bijeenkomst vanwege de noodzaak om in dialoog te blijven met de UNHCR over de grote uitdagingen die Aruba op het gebied van migratie ondervindt. Sinds het kabinet Wever-Croes I aantrad in 2017 is er sprake van een migratiecrisis, waarbij de overheid stapsgewijs een asielsysteem heeft geïntroduceerd, waarin UNHCR ondersteunt om dit te verbeteren.

Een belangrijk punt van discussie tijdens de vergadering was de recente studie van de UNHCR waarin wordt geconcludeerd dat één op de vijf personen in Aruba een vluchteling zou zijn. Hierover is de regering van Aruba het niet eens met de UNHCR. De UNHCR definieert vluchtelingen op Aruba als iedereen die niet op Aruba geboren is, in Aruba woont, of die hier al lange tijd verblijft en mogelijk genaturaliseerd is. Voor de UNHCR zou deze groep vluchtelingen vormen.

De regering van Aruba hanteert echter een andere definitie van een vluchteling. Volgens de internationale verdragen die Aruba toepast, is een vluchteling iemand die zijn of haar land verlaat, op de vlucht voor zijn leven, en bescherming zoekt in Aruba. Degenen die in Aruba bescherming zoeken, vormen een groep van ongeveer 1.000 personen met een lopende asielaanvraag. Dit aantal vormt niet eens 1% van de bevolking van Aruba, wat betekent dat niet 1 op de 5, maar 1 op de 100 personen als vluchteling zou kunnen worden beschouwd.
"Voor de Arubaanse regering is het belangrijk om dit verschil te benadrukken en te verduidelijken, aangezien de publicatie van de UNHCR veel aandacht en bezorgdheid heeft gewekt in Aruba en Nederland. Maar zoals ik al heb aangegeven, hanteert de UNHCR een definitie van vluchteling waar wij het niet mee eens zijn. Ik herhaal dat wij als regering van Aruba het VN-verdrag toepassen, en degenen die hun leven ontvluchten en in Aruba bescherming zoeken, beschouwen wij als vluchtelingen.

Het was een intensieve maar vruchtbare bijeenkomst. Ik ben tevreden dat de UNHCR en de regering van Aruba samenwerken om alle uitdagingen aan te pakken die de migratiecrisis met zich meebrengt. Grote landen worden geconfronteerd met soortgelijke uitdagingen, maar ik ben erg trots om te zien hoe Aruba dit onderwerp aanpakt," aldus de premier.